

START

Rok III

Kraków, dnia 3 listopada 1947

Nr. 80 (193)

Piąty mecz — piąte zwycięstwo

Dynamo — SKS (W-wa) 3:0
(15:9, 15:11, 15:11)

Warszawa (tel. wł.) Piąty mecz siatkarzy mistrzowskiej drużyny Dynamo, rozegrany w niedzielę w Warszawie dał 5-te z rzędu zwycięstwo, tym razem nad zespołem S. K. S. W drużynie radzieckiej ponad poziom wybili się — jak zawsze: Rewa, Kitajew i Szagin — u Warszawiaków Gierutto.

CDKA w Pradze

CDKA—Sparta 2:1 (1:0)

Praga (tel. wł.) Pierwszy występ mistrza piłkarskiego ZSRR w Pradze przyniósł mu zasłużone zwycięstwo nad słynną drużyną Sparty. Obie bramki dla drużyny radzieckiej zdobył Bobrow — dla Sparty zaś Hronek.

Poraz drugi 5:1 zwycięża Dynamo (Moskwa) w Szwecji

Dynamo — Kamraterna (Goeteborg) 5:1

W drugim meczu na terenie Szwecji odniosło Dynamo drugi sukces zwyciężając w Goeteborgu 5:1.

Sensacja w lidze czeskiej

LEADER POKONANY

Praga (obsł. wł.) W mistrzostwach ligi piłkarskiej Czechosłowacji z uwagi na mecz: CDKA—Sparta rozegrano jedynie 4 mecze. Przyniosły one następujące wyniki:

Slavia—Bratislava 2:2, Cechie Karlin—Jednota (Koszyce) 2:2; te dwa mecze rozegrane były w sobotę.

W niedzielę natomiast doszło do największej niespodzianki w tegorocznych mistrzostwach ligi czeskiej: Oto leader tabeli, Bohemians, przegrał z nowicjuszem Ces. Budziejowice 5:6 (3:4) i utracił pierwszą pozycję tabeli na rzecz Slavii. Czwarty wreszcie mecz mistrzowski przyniósł zwycięstwo Zilinie nad Victorią (Pílno) 4:3 (1:2).

Pogrom Wisły w Czechosłowacji

ZILINA — WISŁA 10:2 (2:1)

W dniu święta narodowego Czechosłowacji w ub. wtorek rozegrała Wisła w Zilinie mecz przeciw tamtejszemu zespołowi ligi czechosłowackiej S. K. Zilina, ponosząc kompromitującą porażkę 2:10. Krakowianie wystąpili do tych zawodów bez Jurowicza, Flanka i Gracza, natomiast z Jakubikiem i Nowakiem (Garbarnia) oraz Alszerem, Bromem (Ruch). Jak widzimy więc zastąpiono Jurowicza i Gracza — natomiast nie wzmocniono linii obrony, która grała w składzie: Rupa—Filek i to była najważniejsza przyczyna tak sromotnej klęski; nie bez wpływu na nią było również przemęczenie niedzielnymi zawodami przeciw Ruchowi, po których w niedzielę 48 godzin (w tym jeszcze Pódróż) wystąpiono do zawodów w Zilinie.

Wynik Wisły, którą reklamowano w Czechosłowacji jako pewnego kandydata na tytuł mistrza Polski w roku 1947 jeszcze bardziej podważył naszą opinię, zepsuta po klęsce belgradzkiej.

Słaby poziom meczu:

Cracovia-Wisła 2:2 (2:1)

„Święta wojna” Cracovii i Wisły wcale „święta” nie była. Doszło nawet do tego, że w drugiej połowie zawodów sędzia zmuszony był usunąć z boiska Jabłońskiego II z Cracovii za złośliwy faul na Graczu. Schodzącego z boiska piłkarza biało-czerwonych żegnano „kocią muzyką”, a tu i ówdzie słychać było głośnie pogroźki pod adresem zawodnika, który w przyjacielskich zawodach dopuścił się złośliwego faula, mogącego spowodować groźną kontuzję.

Biało-czerwoni grali więc od 20-tej minuty drugiej połowy w 10-tkę i zdołali wówczas utrzymać wynik remisowy przeciwko 11-tce Wisły, gdyż w miejsce kontuzjowanego Gracza wszedł do gry początkowo Wapiennik, a później ponownie Artur. Grał on już do przerwy i wówczas skład Wisły był następujący:

Jurowicz — Filek I. Rupa — Snopkowski, Legutko, Wapiennik II, Giergiel, Gracz, Kohut, Artur, Cisowski.

Po kontuzji Giergiela miejsce jego na prawym skrzydle zajął Cisowski a na lewym zjawił się Bąkowski, — po przerwie w miejsce Artura grał Jakubowski, — później zaś (po kontuzji Gracza atak Wisły grał w następującym zestawieniu:

Cisowski — Artur — Kohut — Jakubowski — Bąkowski.

Skład Cracovii: Rybicki — Giedek, Glimas — Jabłoński I, Parpan, Jabłoński II — Szeliga, Filipiak, Szewczyk, Różankowski I, Bobula.

Po przerwie Jabłoński II przeszedł do ataku (za Filipiaka), a miejsce jego w pomocy zajął Mazur.

„Święta wojna” kibiców na temat „kto powinien wygrać”, będzie trwała jeszcze długo. Jedno jest pewne: na boisku zapadł wynik remisowy i tego się już zmienić nie da. Nie mniej jednak, gdyby oceniać szanse obu drużyn na podstawie dokładnej charakterystyki przebiegu gry, oraz porównać ze sobą wszystkie linie obu przeciwników, wówczas trzeba przyznać pierwszeństwo Cracovii. Miała ona więcej z gry — podobnie jak poszczególne formacje jej drużyny przewyższały te linie w drużynie przeciwniej. Dotyczy to głównie zwłaszcza linii obrony i pomocy. Bramkarzowi Wisły trzeba bowiem przyznać pierwszeństwo przed Rybickim, podobnie, jak najsilniejszą indywidualność w ataku biało-czerwonych Różankowski, ustępując jeszcze naszemu „internacjonalowi” Graczowi.

Linie obrony Wisły w składzie: Filek, Rupa, to coś więcej, aniżeli „przymusowa improvisacja”. Patrząc na grę tych dwóch „przygodnych” obrońców rozumiemy dobrze katastrofę w Zilinie i wyrażamy obawę, czy dwójka ta (jeśli nie zdoła wrócić do zdrowia Flanka), zdoła wstrzymać ataki A. K. Su i Warty. Szkolny błąd Rupy, kosztował Wisłę utratę pierwszej bramki, a na jego partnerze ciąży plama utraty drugiej.

Giedek i Glimas taktyką, a przede wszystkim wykopami oszabadzającymi, przewyższali o głowę swoje wś a wś, nie mówiąc już o tym, że energiczną postawą i zdecydowaniem potrafili sobie z młedsza wyrobić respekt u przeciwnika.

Trójka pomocy Cracovii z Parpanem i obu Jabłońskimi potrafiła nie tylko powstrzymać napór ofensywny Wisły, ale również wiązać akcje własnego napadu. Trójka ta umie nie tylko kryć zawodnika, ale również kryć pole. Kilka razy ci trzej pomocnicy przeprowadzili błyskotliwe akcje w zastępstwie środkowej trójki napadu,

Jak wynika z głosów prasy czeskiej krakowianie grali nad wyraz słabo — okresami wprost nieudolnie, a jedynym zawodnikiem, zasługującym na przychylną ocenę był Kohut, zdobywca obu bramek. W czasie meczu obaj bramkarze doznali kontuzji i nawzajem się zastępowali. poważniejszą kontuzję odniósł napastnik czeski Zachar, który po zderzeniu się z Jakubikiem został odwieziony do szpitala.

a Parpan w dodatku przyjął na siebie rolę strzelca. Z pomocnikami Cracovii mógł konkurować jedynie Legutko; dwaj pozostali Wiślaczy ustępowali znacznie tak swemu środkowemu, jak i trójce Cracovii.

W napadzie Wisły, pierwsze skrzypce grał reprezentacyjny łącznik Polski Gracz, niestety — jak powiedziano na wstępie — nie dograł do końca; jego zastępca jak i współpartnerzy w linii ataku przede wszystkim zdecydowaniem i tzw. „ciągnięciem” w przód, ustępowali mu wyraźnie. Gracz był przy tym strzelcem wyrównującej bramki, a bramka ta była swojego rodzaju „majstersztykiem”. Inna rzecz, że najgroźniejszy rywal Gracza, jeśli idzie o miano najlepszego napastnika, Różankowski, strzelił też bramkę, jaką rzadko widać na naszych boiskach. Łącznik Wisły pozostawiony był jednak w napadzie niejako samemu sobie, gdyż Kohut przechodził obecnie kryzys formy, nie umiając przy tym uproszczyć sobie zadania, lecz zawsze komplikując najprostszą sytuację, a tak Giergiel jak i Cisowski później nie rozumieją intencji Gracza. Różankowski natomiast ma oparcie w Bobuli, który po nim zajmuje w napadzie biało-czerwonych drugą lokatę. Szewczyk ciągle jest za powolny, a już rażąca powolność wykazał Filipiak. Szeliga, na swoim normalnym poziomie.

PRZEBIEG GRY:

Zwolennicy Cracovii pierwszy przeżyli radość, kiedy już w 4-tej minucie po dalekim podaniu Parpana w przód i po pełnym odstąpieniu pola zarówno przez Snopkowskiego, a zwłaszcza przez Rupa, Szewczyk podciągnął na odległość 5 m od bramki i płaskim, skośnym strzałem w róg zdobył prowadzenie dla Cracovii. W 3 minuty później po dobrej centrze Bobuli i po wypuszczeniu piłki z rąk Jurowicza, omal nie pada drugi gol w zamieszaniu podbramkowym; Legutko zdążył jednak uratować. Riposta Wisły przynosi przebieg Kohuta, który w pełnym biegu mija trzech zawodników, lecz zostaje sfaulowany. Rzut wolny strzela Gracz słabo w ręce Rybickiego.

Po zmieniach ataków zdobywa Wisła w 15-tej minucie kornier; bije go Giergiel, a Gracz z pasją strzela bezapelacyjnie głową do siatki 1:1.

Doskonale grająca pomoc Cracovii pcha ustawicznie swój atak do przodu; — groźniejszą jest ciągle lewa strona: Różankowski — Bobula i stąd najczęściej zagraża niebezpieczeństwo bramce Wisły, gdzie czuwa Jurowicz. Interweniuje on szereg razy w pięknym stylu, jednak nie może przeszkodzić, by bomba Różankowskiego w 25-tej minucie gry wpadła po raz wtóry do siatki Wisły. Cracovia zdobywa ponownie prowadzenie, a Wisła zaanmowana tym, rusza energicznie do ataku. Kombinacja: Gracz — Giergiel i ostre wejście Jabłońskiego II, powoduje kontuzję Giergiela, który opuszcza boisko, by nie wrócić już do końca zawodów.

Polonia (W-wa) — ŁKS 2:2 (1:2)

Łódź (tel. wł.) Trzecie z rzędu spotkanie towarzyskie stołecznej Polonii przynosi jej trzeci kolejny wynik remisowy. Tym razem przeciwnikiem Polonii był ŁKS, który w meczu tym wypróbował dwóch nowopozyskanych piłkarzy, a to bramkarza Szczurzyńskiego i pomocnika Szoltyzewskego. Obaj oni zdali swój pierwszy egzamin — odnosi się to specjalnie do Szczurzyńskiego, który w drugiej połowie zawodów uratował wiele groźnych sytuacji. Strzelcem obu bramek dla ŁKS-u był Baran — dla Polonii Siemiatkowski i Sularz.

Gra rwie się często, a piłka o wiele więcej przebywa poza linią autową, niżby to można wnosić mając na uwadze, iż grają przeciw sobie dwie najlepsze drużyny nie tylko Krakowa, ale jedne z najlepszych w Polsce.

Podania są z reguły niedokładne, a jeżeli jeszcze jako tako jest ze zdobyciem piłki, to już z adresowaniem sprawa przedstawia się katastroficznie. Nic tedy dziwnego, że obaj bramkarze są rzadko w akcji, a jeśli już mają piłkę w ręku, to albo po wyłapaniu jakichś niecelnych podań, albo do wybiecia auta bramkowego.

W ostatnim kwadransie gry przed przerwą Cracovia zwalnia tempo i wówczas Wisła częściej dochodzi do głosu. Napastnicy czerwonych nie mogą minąć jednak twardej obrony Cracovii, gdy tymczasem... niespodziewany wypadek Cracovii przenosi akcję na pole podbramkowe, w czasie której Legutko uderza piłkę ręką.

Rzut karny. W tej chwili wydaje się, że szanse Wisły są pogrzebane. Na egzekutora jedenastki „delegują” biało-czerwoni Szewczyka. Strzela on płasko w róg bramki, ale Jurowicz wspaniałą robinzonadą ratuje przed utratą gola. Jeszcze kilka obustronnych anemicznych ataków i przerwa.

Po zmianie stron, naciera impetem Wisła; szybko, jednak mija impet i biało-czerwoni nawalają znów równorzędną grę, a akcje napadu kończą się tak, jak w pierwszym okresie, z reguły na liniach obrony. Pomoc Cracovii, gdzie Mazur w zupełności zastępuje Jabłońskiego, wysuwa się coraz częściej naprzód, co wykorzystuje Wisła, przeprowadzając szybki atak lewą stroną: rezerwowi skrzydłowy Bąkowski mija Giedka i płaskim strzałem w róg bramki zdobywa wyrównanie. W chwilę później następuje incydent z Graczem i odtąd gra jeszcze bardziej traci na wartości. Przemysłane akcje należą do zupełnej rzadkości, gracze grają spoglądając na wskazówkę zegara i oczekują końca zawodów, podobnie jak i publiczność, która opuszcza boisko zawiedzona co do poziomu i co do swoich pupilów. (hs)

Sędzia Józef Mytnik nie odróżniał m. in. głowy od ręki i zasądził rzut wolny przeciw Wisłę w chwili, gdy Jurowicz wybił piękną główką poza linię bramkową. Z wolnego za tą „ręką” omal nie padła bramka dla Cracovii w przedostatniej minucie gry; strzał trafił jednak w poprzeczkę.

Warta sięga po tytuł mistrza Warta-AKS 4:1 (0:0)

Poznań (tel. wł.) Drugi mecz mistrzowski z cyklu finałowych rozgrywek o tytuł mistrza Polski, rozegrany w Poznaniu, wywołał olbrzymie zainteresowanie. Na widowni zebrało się około 20.000 widzów, którzy byli świadkami pięknej i na wysokim poziomie stojącej gry, w rezultacie której zwycięstwo odniosła Warta. Przewyższała ona zespół Śląski dokładnością podań, szybkością i kryciem. Zieloni mieli najlepszych zawodników w Danielaku, Kazimierzczaku i Genderze. Ten ostatni wspaniale kierował swym napaDEM, wystawiając w bój groźnych strzelców, jak: Skrypnika i Czapczyka. Z ich strzałów uzyskała Warta 3 bramki (2 Skrypnik) — czwartą zaś zdobył lewoskrzydłowy Smółski. W drużynie AKS-u b. dobrze spisywał się bramkarz, Mrugała, który uchronił drużynę swoją od wyższej jeszcze porażki. Oprócz Mrugały na wyróżnienie wśród pokonanych zasługują: Gajdzik w pomocy, oraz Pytel i Spodzieja w napaDzie. Ten ostatni był strzelcem honorowej bramki dla AKS-u.

Mecz miał następujący przebieg: Pierwsza połowa była wyrównana z nieznaczną przewagą drużyny chorzowskiej, która nie potrafiła jed-

nak przełamać żelaznej defensywy Warty. Po zmianie stron przeszła Warta do huraganowych ataków i już w 4-tej minucie zdobyła prowadzenie przez Skrzypniaka. W osiem minut później usunął sędzia mgr Tec (Opole) Barańskiego (AKS) za bezustanne krzykowanie swych orzeczeń i to osłabienie i losowe spowodowało, że Warta zawiadnęła kawalcie na boisku. W 17 minucie po pięknej kombinacji Czapczyk — Gendera — Skrzypniak podwyższył ten ostatni wynik na 2:0. W 2 minuty później zdobył AKS jedyną bramkę, po czym znów Warta doszła do głosu i uzyskała przez Czapczyka (26 min.) oraz Smółskiego (43 minuta) dalsze dwie bramki. W ostatniej minucie gry miał AKS jeszcze dobrą sposobność zdobycia drugiej bramki, jednak Spodzieja przestrzelił z najbliższej odległości.

Po zwycięstwie nad AKS-em w tabeli rozgrywek prowadzi Warta, mająca po 2-ch grach 4 pkty i stos. bramek 6:1. Dalsze miejsca zajmują: 2) Wisła 0 pkt. stos. br. 0:2 i 3) AKS 0 pkt., st. br. 1:4.

W nadchodzącą niedzielę Warta pauzuje, a Wisła i AKS zmierzają się ze sobą w Chorzowie.

0 wejście do Klasy Państwowej Sytuacja na 2-gim froncie

Legia (W-wa) — Tarnovia 8:1 (5:1)

Warszawa (tel. wł.) Legia odpięła się Tarnovii za porażkę (2:5) z pierwszej rundy zawodów o wejście do kl. Państw., gromiąc Tarnowian w Warszawie 8:1. Strzelcem honorowej bramki dla Tarnovii był Kokoszka — dla zwycięzców zaś punkty zdobyli Górski (3), Mordarski (2), Opyrch, Nawrocki i Cyganik.

Ruch — Widzew 9:1 (5:1)

Katowice (tel. ł.) W meczu o wejście do Klasy Państwowej pokonał Ruch łódzki Widzew w wysokim stosunku 9:1, zdobywając bramki przez Kubickiego i Cieślaka (po 3) oraz Przycherkę (2) i Alszer. Jedyny

punkt dla Widzewa zdobył Fornalczyk.

Nazwa klubu	gier	pkt	st. br.
1. Ruch	5	8	24:5
2. Tarnovia	5	6	14:14
3. Widzew	6	3	10:27
4. Legia	4	4	15:10
5. Lechia	4	1	1:8

STATUT PZPN GOTOWY

WARSZAWA. Statut PZPN-u, uwzględniający wszystkie zmiany i poprawki okręgów, jest gotowy do druku, wydrukowanie wstrzymano jednak, wobec zapowiedzianej reorganizacji sportu w ogóle.

H. C. Davos—Stadion
(G. Budziejowice) 9:3
(2:0, 2:0 5:3)

Międzynarodowy mecz hokejowy, rozegrany w Budziejowicach, zakończył się triumfem drużyny szwajcarskiej, w której wyróżnił się Kanadyjczyk Van Cook, grający na środku napadu. Bramki zdobyli: Cook, G. Poltera i Trepp po 2, a Torianini, Düret i U. Poltera po jednej dla HC Davos — dla Czechów zaś Murera, Macelis i Aibli.

Zwycięstwa lekkoatletów amerykańskich

NOWY JORK. W dalszym ciągu międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych w Santiago, w których biorą udział zawodnicy USA oraz przebywający obecnie w Ameryce lekkoatletci szwedzcy, ciekawsze z uzyskanych wyników przedstawiają się następująco:

Bieg 800 m wygrał Amerykanin Whitfield w czasie 1,538 przed Szwedem Ljungrenem, który miał wynik o 0,4 sek. gorszy.

Skok o tyczce przyniósł zwycięstwo Marcomowi (USA), który uzyskał ładny wynik — 4,26 m. Szwed Lundberg zajął drugie miejsce skokiem 4,10 m.

W sztafecie 4X100 m triumfowali gospodarze. Drużyna z Santiago wygrała tę konkurencję w czasie 3,199. Drugie miejsce podzieliły się zespół amerykański ze szwedzkim, kończąc równocześnie bieg w czasie o 0,1 sek. gorszym od zwycięzcy tej konkurencji.

Nowy talent sprinterski z Trinidadu

LONDYN. Jednym z najlepszych obecnie sprinterów na świecie jest Mac Donald Bailey, Murzyn z Trinidadu. Jak wiadomo, otrzymał on niedawno specjalną nagrodę sportową w Anglii za najlepsze wyniki osiągnięte w bieżącym sezonie. W ostatnich dniach przybył do Londynu drugi sprinter, również z Trinidadu, Norris Procope, student medycyny. Wyrównał on rekord światowy na 100 jardów, uzyskując czas 9,4 sek. Procope będzie jednym z mocniejszych punktów Anglii na Olimpiadzie.

100 tys. dolarów otrzyma Kramer jako zawodowiec

MELBOURNE. Znana tenisistka australijska Nell Hopman, po powrocie ze Stanów Zjednoczonych, zapowiedziała, że najlepszy obecnie tenisista świata (amatorski) Amerykanin Jack Kramer przechodzi wkrótce na zawodowstwo wraz z znanym Australijczykiem Dinny Pailsem i Francisco Segurą (Ekwador). Zawodnicy ci wraz z zawodowym mistrzem świata Bobby Riggs mają po raz pierwszy wystąpić 26 grudnia na kortach Madison Square Garden w Nowym Jorku. Następnie cała grupa uda się na tournée po USA, południowej Afryce i ewentualnie Australii.

Według wypowiedzi Hopman, Kramerowi została zaofiarowana suma 100 tysięcy dolarów za pierwszy rok. Nie wiele mniej ma otrzymać także i Riggs. Dwaj pozostali tenisisci: Pails i Segura otrzymają po 25 tysięcy.

Bieg maratoński symbolem braterstwa narodów CSR i ZSRR

PRAGA (obst. wł.) W śróde rozpoczęł się bieg maratoński od granicy czeskosłowacko-radzieckiej do Pragi. Bieg ten, który ma trwać od rocznicy wyzwolenia Czesosłowacji do rocznicy rewolucji rosyjskiej, symbolizuje braterstwo narodów Czesosłowacji i Związku Radzieckiego.

Odrzucenie protestu RKU

WARSZAWA. Zarząd PZPN-u postanowił odrzucić protest RKU odnośnie kary grzywny i dyskwalifikacji graczy, będących wynikiem głosnej burdy sosnowieckiej.

Sofia — Bukareszt 2:1

SOFIA. W rozegranym tu w niedzielę międzynarodowym meczu piłkarskim Sofia niespodziewanie pokonała Bukareszt 2:1.

Należy dodać, że Rumuni wystąpili w osłabionym składzie, gdyż tego samego dnia grali z Polską w Bukareszcie.

Włoch zwycięża w Ameryce

NOWY JORK. Włoski bokser wagi ciężkiej odniósł z kolei piąte swe zwycięstwo w Ameryce, bijąc na punkty Amerykanina Jimmy Oroll.

SŁOWACY DZIĘKUJĄ

WARSZAWA. Słowacki Związek Piłki Nożnej nadesłał do PZPN-u podziękowanie za zachowanie się i grę fair graczy Łodzi podczas meczów w Koszycach i Bratysławie.

Czy wiecie że

Milicjanci krakowscy budują własny stadion sportowy

Są ludzie, którzy z chwilą rozpoczęcia swej pracy, dają znać o tym, zapowiadając „urbi et orbi” o szerokokich swoich planach i zamierzeniach. Ale są również ludzie tacy, którzy mało mówią, a więcej czynią.

Ogół przedstawicieli prasy zaproszonych przez Milicyjny Klub Sportowy na konferencję prasową, wprowadzony został w najwyższe zdumienie, skoro z ust przewodniczącego komitetu budowy boiska por. Zmudzkiego dowiedział się, że za kilka tygodni oddany zostanie do dyspozycji sportowców Krakowa, a specjalnie sportowców zrzeszonych w Milicyjnym Klubie Sportowym, własny stadion.

CO — GDZIE — I JAK PYTANO?

Wiedzieliśmy bowiem, że Milicyjny K. S. na byrim stadionie Juwenii miał swoją siedzibę, ale wiedzieliśmy również, że na skutek decyzji władz miejskich o niezabudowaniu bloków krakowskich, Milicyjny na jakiś czas miał stać się „bezdolnym”. Zagadka wyjaśniła się wkrótce. Oto na dawnych porośniętych terenach w pobliżu ul. Wadowickiej, budują milicjanci stadion, w którym obok wspaniałego boiska piłkarskiego, powstanie również basen, korty tenisowe, boiska do gier sportowych itd.

Dzięki uprzejmości gospodarzy przeprowadzamy natychmiast „wizję lokalną”, w czasie której wpadamy w zrozumieli zachwyt. Widzimy bowiem zniwelowany całkowicie i wydrenowany teren boiska piłkarskiego, widzimy przygotowane miejsce na

bieżnię, pod tor żużlowy i zdajemy sobie poważnie sprawę z tego, że wszystko co mówiono nam o niespożytych wysiłku i stalowej wprost woli, jest realne.

Jeśli ktoś miał jakieś zwątpienie, czy nie ma przypadkiem odrobiny przesady odnośnie tych szeroko zakrojonych planów budowy stadionu, to wetydy się teraz tego.

Dziwimy się nadal, jak w tym „małym” Krakowie, o którym fama głosi, że wszyscy wszystko wiedzą o sobie, budowa tak olbrzymiego stadionu mogła ująć uwagi opinii publicznej. Ale dziwimy się jeszcze bardziej, kiedy nasi interlokutorzy wyjaśniają nam zasadę: wszystko co widzimy, to nie tylko praca i zapobiegliwość członków Milicyjnego K. S., ale również ich własny wkład finansowy.

A TO KOSZTUJE KROCIE!

Stąd projekt „cegiełek” na budowę stadionu Milicyjnego Klubu Sportowego w Krakowie. Nie wątpimy, że cegiełki takie w cenę dużo niższą niż pudełko papierosów zakupią wszyscy mieszkańcy Krakowa, przede wszystkim zaś mieszkańcy Podgórze, którzy w ten sposób pomogą samym sobie. Nie ma bowiem w tej odległej części naszego miasta, znajdującej się za Wisłą, basenu kąpielowego. Dzięki wysiłkom Zarządu Mil. K. S., któremu do chwili służbowego przeniesienia z Krakowa patronował płk. Gruda, a który znalazł godnych kontynuatorów tak ważnej sprawy, jaką jest sport i wychowanie fizyczne w osobach por. Leśniewskiego, por. Dobrowolskiego i sekr. Luberdy — mieszkańcy Podgórze nie będą

musieli wędrować na odległy stadion miejski, placąc przy tym kosztą przejazdu, lecz będą mieli „własny” basen obok boisk do gier sportowych, a w pobliżu dość cienia od wysokich drzew, jakie od strony ul. Wadowickiej osłaniają widok na przyszły stadion. Chwila ta już niedługo, gdyż otwarcie stadionu nastąpi z wiosną przyszłego roku.

Cieszymy się już z góry na ten moment i omawiamy dotychczasowe osiągnięcia Milicyjnego Klubu Sportowego w Krakowie. Wiemy dobrze, że piłkarze M. K. S. święcili niedawno triumf nad swoimi kolegami po fachu, zrzeszonymi w Woj. M. K. S. w Katowicach, który walczył w eliminacjach do klasy Państwowej, wygrywając 2:0. Było to ćwierćfinałowe spotkanie o mistrzostwo Polski (w zawodach M. K. S.-ów). Ogół sportowców krakowskich nie jest jednak zorientowany co do innych sukcesów milicjantów, spośród których godzi się wymienić zdobywcę tytułu drużynowego mistrza Polski w narciarstwie za rok 1946 (Szklarska Poręba) — zdobywcę trzeciego miejsca, na 17 startujących ekip, w lekkoatletycznych zawodach o mistrzostwo Polski w roku bieżącym w Bydgoszczy oraz zwycięstwo w rajdzie motocyklowym na trasie: Kraków — Katowice, Wrocław — Łódź — Warszawa.

Do tych sukcesów dorzuci Milicyjny K. S. niejeden jeszcze zwycięzca od chwili, gdy członkowie jego rozlicznych sekcji będą mogli przeprowadzić intensywny trening na własnym stadionie.

(hs)

„Prowincja” na czele

10-ta runda mistrzostw klasy „A” KOZPN umocniła czołową pozycję Chełmka, który pokonał u siebie Dąbski KS. Jego najgroźniejszy rywal, Zwierzyniecki „zaikasał” — również oba punkty mistrzowskie. Fablok, zwyciężając outsidera tabeli, utrzymał 3-cią pozycję — natomiast Groble i Dąbski dały się wyminąć Szczakowiance. W ten sposób w czo-

Tabela po 10-tej rundzie:

Nazwa klubu	gier	pkt	st. br.
1. Chełmek	10	16	18:6
2. Zwierzyniecki	10	16	21:9
3. Fablok	10	14	21:12

Korona — Groble 3:0 (2:0)

Epilog tego meczu rozegrał się na WG i D KOZPN, gdyż pokonani opuścili boisko na 12 minut przed końcem gry, gdy sędzia Jesionka usunął ostro grającego Zajackowskiego. Bramki dla zwycięzców, u których wyróżniło się trio obronne zdobyli: Grabiec, Pięga i Stachowicz.

(Jak)

Wieczysta — Mościce 1:1 (0:1)

Tarnów (tel. wł.). Na podstawie przebiegu gry — zwłaszcza w drugiej części — należało się Wieczystej zwycięstwo. Zdolała ona jednak strześcić zaledwie jedną bramkę i uratować jeden tylko punkt mistrzowski. Bramkę tę zdobył Dwernicki — podczas gdy dla Mościc prowadzenie (przed przerwą) uzyskał Białas.

Azotania i Gumownia mistrzami grup

Ostatnia niedziela rozgrywek o mistrzostwo kl. B w Podokręgu Chyżanowskim przyniosła następujące wyniki: Soła — Syntetyka 0:2. Artur — Jedność 1:3 i Gumownia — Victoria 9:2. Największa niespodzianką jest wynik Soły, która przez powyższą porażkę zajęła drugie miejsce w swej grupie.

W grupie drugiej jak było do przewidzenia prowadził bez straty punktu Gumownia z Trzebinia.

Końcowe tabele grupy jesiennej przedstawiają się następująco:

GRUPA I:	gier	pkt	br.
1. Azotania (Jaw.)	5	8	11:5
2. Soła (Oświęcim)	5	6	11:6
3. Zryw (Chyżanów)	5	6	8:6
4. Syntetyka (Dwory)	5	6	10:8
5. Budowlani (Górka)	5	3	7:13
6. Szczakowianka IB	6	3	9:29
7. COP (Jaworzno)	5	1	6:15

GRUPA II:	gier	pkt	br.
1. Gumownia (Trzebinia)	5	10	30:4
2. Fablok IB	7	9	21:14
3. Jedność (Libiąż)	5	8	15:5

4. Szczakowianka	10	12	27:21
5. Groble	9	10	13:11
6. Dąbski	9	10	17:17
7. Korona	10	10	14:19
8. Mościce	10	9	18:17
9. Łagiewianka	10	7	17:26
10. Wieczysta	9	6	17:18
11. Podgórze	10	6	10:15
12. Prokocim	9	1	11:32

Zawody towarzyskie

Wieliczanka — Łobzowianka 2:1 (0:1)

Leaderzy grup kl. „B” spotkali się ze sobą w zawodach towarzyskich na boisku Wieliczanki.

Po równorzędnej grze zwyciężyli gospodarze, zdobywając bramki przez Grabowskiego i „samobójczego” strzału, podczas gdy dla pokonanych strzelcem był Malicki.

Sędziował Przeniesławski.

Śpołem — Filmowiec 2:0 (0:0)

Spółdzielcy — piłkarze krakowscy myśla poważnie o awansie do „B” kl. KOZPN, a po zwycięstwie nad Filmowcem zdobyli tytuł jesennego mistrza w swej grupie. Strzelcem był Jarocki.

4. RKS (Oświęcim)	5	6	14:10
5. Chełmek IB	7	6	14:18
6. Święt (Krzeszowice)	5	3	4:15
7. Victoria (Jaworzno)	5	2	9:18
8. Artur (Siersza)	5	1	3:23

Tabela juniorów po 7 rundzie przedstawia się następująco:

	gier	pkt	br.
1. Azotania (Jaworzno)	7	12	26:4
2. Soła (Oświęcim)	7	12	18:4
3. Chełmek	7	12	23:7
4. Fablok	7	10	23:10
5. RKS (Oświęcim)	7	6	13:14
6. Szczakowianka	7	6	10:14
7. Gumownia (Trzebinia)	7	5	15:14
8. Syntetyka (Dwory)	7	5	7:12
9. Artur (Siersza)	7	2	4:31
10. Budowlani (Górka)	7	0	3:32

Rewelację stanowiła tutaj juniorzy Azotania, którzy po raz pierwszy biorą udział w mistrzostwach i znajdują się na czele tabeli. Największą rażą lidera Soły w meczu z Fabnicępodzianką ub. niedzieli była o lokiem 2:1. Pozostałe wyniki: Chełmek — Budowlani 4:1, Gumownia — Artur 3:0, Syntetyka — Szczakowianka 3:0 i Azotania — RKS Oświęcim 3:0.

WISŁA—CRACOVIA 10:6

Rozegrane w czwartek zawody bokserkie o mistrzostwo okr. krakowskiego przyniosły zasłużone zwycięstwo Wisła. Obie drużyny wystąpiły w reprezentacyjnych składach.

Walki zacięte, stojące na ogół na wysokim poziomie technicznym.

Najlepiej z zespołu zwycięzców wypadł najlepszy technik w Krakowie — Dudzik. Chrostek zademonstrował wielkie umiejętności, jednak kondycją nie może się poszczycić. U Koluta widzimy wielką poprawę. Gromala walczący z chorą lewą ręką wypadł dosyć słabo, zwłaszcza w unikach stosował niedozwolone chwytły i przytrzymywał przeciwnika.

Rewelacją biało-czerwonych, był Stysia, nawiązał on całkiem równorzędną walkę z przeciwnikiem i dowód, że młodzież a zwłaszcza kondycja mogą doprowadzić do remisu nawet z mistrzami. Stysia jest najlepiej usposobiony kondycyjnie ze wszystkich pięciarzy krakowskich.

Sprawiedliwym wynikiem w walce Szczurbanowskiego z Dudzikiem byłby remis.

WYNIKI:

W walce muszej Przybyłowicz (Cr) po pierwszych ciosach nekautuje Szczurka niezwykle silnym lewym sierpem.

W walce koguciej Giergiel (W) również w 1-szej rundzie zwycięża Rapacza rzucając go na deski.

W walce piórkowej walka Gromali (W) i Dwernickiego (Cr) przyniosła wynik remisowy.

W walce lekkiej na wyrównanym poziomie walczy Szczurbanowski (Cr) z Dudzikiem. Walka ładna technicznie, zakończona została przyznaniem zwycięstwa Szczurbanowskiemu.

W walce półśredniej w spotkaniu towarzyskim, gdyż na skutek nadwagi Chrostka zostało mu przyznane zwycięstwo v. o., walka miała wynik remisowy. Stysia (Cr) w tej walce wypadł doskonale.

W walce średniej Rapacz (Cr) remisuje w zaciętej walce z Matulą (W).

W walce półciężkiej Kolut (W) mając wysoką przewagę, zwycięża przez k. o. Bereźnickiego.

W walce ciężkiej Żbik (W) zwyciężył w drugiej rundzie przez techn. k. o. Gierdala (Cr).

J. L.

Nowe władze Harcerskiego Klubu Sportowego

Doroczne Walne Zebranie Harcerskiego Klubu Narciarskiego odbyło się w ubiegłym tygodniu pod przewodnictwem komendanta Chorągwi Harcerzy dyr. Rudolfa Korzeniowskiego.

Ze sprawozdania ustępującego Zarządu, które w jego imieniu złożył dotychczasowy prezes klubu inż. D. Gologórski wynikało, że mimo szalonych trudności finansowych Harcerski Klub Narciarski przeprowadził szeroko zakrojoną akcję szkoleniową, szczególnie w kierunku wychowania własnych kadr instruktorskich. Zawodnicy HKN odnieśli szereg sukcesów, z których najważniejszym było zdobycie piątego miejsca w słalomie otwartym na Mistrzostwach Polski w Zakopanem przez Andrzeja Kramę. Największe trudności miał ustępujący Zarząd w związku z działalnością ochronisk na Głodówce, które — Harcerski Klub Narciarski w Krakowie — obciążało wybitnie budżet klubowy. Kwiecie nie uzyskując żadnego poparcia umożliwiającego mu zagospodarowanie ochroniska 2 i pół lat utrzymywał ochronisko własnym nakładem finansowym i pracy zabezpieczając go przed całkowitą dewastacją. Ostatnio jednak nie mogąc podjąć trudności finansowych zrezygnował z dzierżawy stawiak ochronisko do dyspozycji Władz Naczelnych ZHP.

Po sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej Walne Zebranie udzieliło absolutorium ustępującemu Włodzimierzowi HK-4 i wybrało nowy Zarząd w następującym składzie:

Prezes honorowy inż. D. Gologórski, prezes klubu dyr. Klimaszewski, sekretarz v-prezes II. Wallawender Jan, v-prezes I. mgr Rybicki Stanisław, sekretarz Wasilewski Andrzej, skarbnik Kolpa Maksymilian, ref. wyszkolen. mgr Pisz Bronisław, mgr Chwałkowska Barbara, ref. sportowy mgr Radwański Władysław, Kram Andrzej, ref. turystyczny mgr Zbożil Franciszka, Janikowski Władysław, ref. propagandowy red. Wasilewski Zbigniew, Kom. Rewizyjna dr Mroczek Włodzisław, inż. D. Gologórski, Eugeniusz Fik.

Po wyborach odbyła się uroczysta dekoracja srebrnym krzyżem Zasługi ustępującego prezesa i założyciela klubu inż. D. Gologórskiego dokonana przez komendanta Chorągwi Harcerzy dyr. R. Korzeniowskiego.

Nowo obrany Zarząd przystąpił do pracy uruchamiając stałe biuro klubowe w lokalu przy ul. Karmelickiej 31, które począwszy od dnia 1 listopada będzie czynne codziennie z wyjątkiem sobót i niedziel w godzinach od 17 — 19 tel. Biuro Klubu przyjmuje zapisy nowych członków.

I 13-tka szczęśliwa dla Arsenalu

Prowadzi on nadal w lidze angielskiej. Jego rywal traci wciąż tyle punktów ile leader. Bolton Wand. znajdujący się na 22-gim miejscu wygrywa z 3-cim w tabeli Blackpool. 6 w wyniku remisowych. „Wyciągnięci z lamusa“.

Znane są już w całym świecie „przysłowowe” wyniki angielskie z różnicą jednej bramki zaledwie, mówiące o niesłychanie wyrównanej klasie przeciwników. To jest taka „teoria”, której „praktycznym” odpowiednikiem jest zaistnienie np. w ostatniej rundzie mistrzostw ligi angielskiej „wypadek”, że dopiero 10-ty w tabeli Charlton zdołał w tej rundzie zdobyć oba punkty mistrzowskie (przez co wysunął się obecnie na 7-me miejsce), natomiast wszyscy wyżej ułożeni stracili najmniej po 1-nym punkcie.

W ten sposób po wynikach: Arsenal—Everton 1:1, Preston—Sunderland 2:2, Liverpool—Derby 2:2, Sheffield—Wolveshampton 2:2, Portsmouth—Blackburn 1:1, Burnley—Manchester C. 1:1, Middlesbrough—Huddersfield 1:0, Bolton Wand—Blackpool 1:0, Charlton—Chelsea 3:1, Stoke C.—Grimsby 2:1, Manchester U.—Aston Villa 2:0

na czele tabeli z przewagą jednego punktu utrzymał się nadal Arsenal, którego Preston N. E. nie może jakoś wyminąć. Traci bowiem dokładnie tyle samo punktów, ile leader i ciągle między nim a Arsenalem utrzymuje się różnica dystansu.

Preston miał okazję w 12-tej rundzie do wyminięcia Arsenalu. „Kano-nierzy” londyńscy grali wówczas przeciwko „wilkom” i do meczu tego musieli wystąpić bez 3ch swoich najlepszych zawodników, powołanych do reprezentacji Anglii na mecz z Włochami. Cóż zrobiono wówczas? Wyciągnięto z „lamusa” weterana Malega i ze słynnej pary obrońców Hapgood — Male. I ten weteran był jednym z najlepszych na boisku. „Wilki” prowadzili do przerwy 1:0 ze strzełu Pye, który kandyduje na „kró-

la strzelców” w lidze angielskiej i jest brany w rachubę jako kandydat na prawego łącznika reprezentacji Anglii — Arsenal wyrównał po przerwie bramką Rookego (z karnego).

W 13-tej rundzie Arsenal znów zremisował tym razem z Evertonem. W tym dniu uzyskano w ogóle w pierwszej lidze 6 rezultatów remisowych, trzy mecze zakończyły się z różnicą jednej bramki, a tylko w 2-ch wypadkach zwycięzcy zaznaczyli swoją przewagę różnicą 2-ch bramek.

Najwięcej bramek (3) zdobył atak Charltonu, w którym wybił się Waukhan, zdobywca jedynej bramki na poprzednim meczu z Evertonem, wygranym przez Charltona 1:0.

Jedna rzecz jest pewna: w lidze angielskiej jest tego rodzaju wyrównanie klasy i poziomu, że nikomu nie dziwi, iż ostatni w tabeli Bolton (Wanderers, którego zdobył punktowa wyraża się skromna cyfra 6-ciu, zdobył właśnie 2 ostatnie punkty na Blackpoolu, który mimo przegranej utrzymał się w dalszym ciągu na 3-cim miejscu.

Jeszcze jeden ciekawy szczegół

podkreślenia: oto zeszłoroczny mistrz Liverpool, grawituje ciągle w 2-giej dziesiątce tabeli, podczas gdy nowicjusz Burnley zajmuje 5-tą lokatę.

Tabela w chwili obecnej ma następujący wygląd:

1. Arsenal	13	22	26: 7
2. Preston	14	21	22:17
3. Blackpool	13	16	17:10
4. Burnley	13	16	14: 9
5. Wolveshampton	13	16	31:20
6. Portsmouth	13	15	19:11
7. Charlton	13	15	25:25
8. Derby County	14	14	16:14
9. Middlesbrough	13	14	22:19
10. Chelsea	13	14	20:22
11. Sheffield U.	14	14	19:26
12. Liverpool	14	13	19:18
13. Aston Villa	14	13	15:17
14. Everton	14	13	14:18
15. Manchester C.	14	13	18:16
16. Huddersfield	14	12	19:19
17. Manchester U.	13	11	20:17
18. Sunderland	14	11	17:23
19. Stoke C.	14	10	9:22
20. Grimsby	14	9	18:29
21. Blackburn	12	8	16:19
22. Bolton W.	13	6	11:21

Jak grało „Dynamo” w Sztokholmie

W poprzednim numerze podaliśmy już krótki raport z przebiegu spotkania: Dynamo — Norkeoping, zakończonego zwycięstwem drużyny radzieckiej 5:1. Obecnie podajemy bliższe szczegóły tego sensacyjnego meczu, w którym zmierzyły się dwie niepokonane podczas swych turneów do Anglii w r. 1945 i 46-ym zespoły mistrzów ZSRR i Szwecji.

W Szwecji oczekiwano na ogół zwycięstwa drużyny radzieckiej — nie mniej jednak nie liczono się z tak wysoką klasą Norkepingu, a 80 minut spotkania zdawało się dowodzić, że Szwedzi przegrają z różnicą zaledwie jednej bramki. Tymczasem w 80-tej minucie Berkow zdobył 3-cią bramkę, zaraz w następnej minucie Karcew podwyższył na 4:1, a w 5 minut później Berkow zdobywając 5-tą bramkę ustalili wynik spotkania.

Mecz miał bardzo uroczysty charakter i przed jego rozpoczęciem ks. Gu-

staw powitał obie drużyny na boisku. Jako sensację w Szwecji podnosi się fakt, że drużyna piłkarzy radzieckich wybiegła o pół godziny przed meczem na boisko, aby się „rozkręcić”. Również sensacją było zdobycie prowadzenia przez Szwedów w 18-tej minucie dzięki Holmkvistowi. W 11-cie minut później wyrównał Berkow a na krótko przed przerwą środkowy napastnik Dynamo, zdobył prowadzenie.

W drużynie radzieckiej w meczu tym wyróżnili się bramkarz Chomicz, obrońca Semicasny, lewy pomocnik Maljawkina, oraz obaj skrzydłowi Trofimow i Denin.

Z drużyny szwedzkiej najlepszymi byli: bramkarz Lindberg, obrońcy U. Holmkvist i K. Nordhal oraz obaj łącznicy H. Holmkvist i Liedholm.

Sędziował arbiter radziecki, znany z prowadzenia meczu Czechosłowacja—Jugosławia w Pradze — Latisev.

W lidze czechosłowackiej

W lidze czeskiej toczy się zawzięty bój o prowadzenie i o... „degradację”.

O wyrównanym poziomie piłkarstwa czeskiego świadczy najlepiej fakt, że między 1-szym a 7-mym klubem w tabeli istnieje różnica zaledwie 2-ch punktów. Bohemians i Slavia są jedynymi klubami, które po 6-ciu grach nie poniosły żadnej porażki, a strata 3-ch punktów jest wynikiem 3-ch remisów.

Sparta w ostatnim swoim meczu przeciwko odwiecznemu rywalowi Slavii, straciła wszelkie szanse objęcia prowadzenia w tabeli, do którego wystarczyło jej zwycięstwo 2:1.

Najciekawsze zaś jest to, że przed meczem miała Slavia dokładnie ten sam stosunek bramkowy (16:12), jaki miał obecnie Bohemians po remisie 3:3 przeciw Sleskiej Ostrawie. Przez remis Slavii i Sparty utrzymał się na czele tabeli Bohemians, będący obok Sleskiej Ostrawy największą rewelacją tegorocznego sezonu piłkarskiego.

W niedawnej wyprawie do Francji, piłkarze Bohemians, nie ponieśli żadnej porażki, a i w mistrzostwie są dotąd niepokonani.

Sleska Ostrawa miała już w 5-tej rundzie dużo szans do wybicia się na czoło tabeli. Grała wtedy w Pradze przeciw Sparcie i po 15-tu minutach gry prowadziła 3:1... by przegrać wkońcu 4:8. Trudno po prostu wythumaczyć tak katastrofalną zmianę formy w przeciągu 90-ciu minut meczu, nie mniej jednak istniała ona i spowodowała, że Sleska Ostrawa doznała jednej z najwyższych w tegorocznych mistrzostwach piłkarskich ligi Czechosłowacji porażki.

Wyniki ostatniej rundy mistrzostw były następujące:

Slavia—Sparta 1:1 Sleska Ostrava—Bohemians 3:3 Bratislava—Ceskie Budejowice 6:0, Zilina—Cechie (Karlin) 1:0 1 Jednota (Kosice)—Trnava 1:0.

Trzy ostatnie zawody rozegrane były na terenie Slavii i pokonani nie zdobyli ani jednej bramki.

W meczu Bratislava—Budziejowice dwaj bracia Karelowie grali przeciwko sobie, obaj zresztą na prawych łącznikach.

Bratislavski Karel strzelił 2 bramki dla swoich barw, a dalsze zdobyli: Forejt, Gürtel, Subert i Symanski.

Wielką szansę do zdobycia honorowego punktu dla Ceskich Budziejowic zaprzepaścił Hemelik, nie wyszukując karnego. W meczu Zilina—Cechie (Karlin) zdobywcą jednej bramki decydującej o 2-ch punktach mistrzowskich był środkowy napastnik Bielek, jedyny zaś punkt dla Jednoty zdobył Klimek, przebijając na głowę strzelony przez obrońcę Huckę rzut wolny.

Tabela w chwili obecnej ma następujący wygląd:

	Gier	Pkt.	Bram.
1. Bohemians	6	9	16:12
2. SK Slavia	6	9	17:13
3. Sparta	6	8	19:11
4. Sleska Ostrava	7	8	19:19
5. Bratislava	6	7	15:7
6. Zilina	7	7	11:9
7. Jednota Kosice	7	7	12:11
8. Trnava	6	5	11:15
9. Victoria (Pilzna)	6	4	17:16
10. Cechie Karlin	6	4	15:19
11. Ceskie Budejowice	7	2	9:29

Heinrend (Luksemburg) wygrał „Maraton Oswobodzenia” w Koszycach

Przy udziale 104 startujących rozegrano w Koszycach w dniu święta niepodległości Czechosłowacji t. zw. „Maraton Oswobodzenia”. Pomiedzy startującymi znajdowały się także „asv.” jak Westerlund (Finlandia), Holden (W. Brytania), Semple (W. Brytania) itd. Zwyciężył nieoczekiwanie luksemburczyk Heinrend, przebijając dystans 42 km w czasie 2:36:06 przed 2) Holdenem, 3) Svsstadem (Norwegia), 4) Larsenem (Dania), Kisseem (Węgry itd. Pierwszy Czech, Wersshantel przybył na 8-mym miejscu.

Nieszczenia chodzą w parze

Juventus przegrywa drugie z rzędu spotkanie. „Alfa Romeo” pani Mussolini

(Korespondencja z Włoch)

Zdaje się, że Torino jest jedynym tylko z zeszłorocznych mistrzów ligi piłkarskiej w krajach Europy, któremu wreszcie udało się objąć prowadzenie w tabeli. Złożył się na to cały szereg powodów, a przede wszystkim... dwukrotna pod rząd porażka nastrożniejszego rywala Juventus.

Po przegranej 2:4 z Internazionale, „potknął się” teraz Juventus na Trinitinie, zajmującej aż 16-te miejsce, — a tragedii dopełnił słynny piłkarz słowacki Arpas, który na minuty przed przerwą nie wyszukał rzutu karnego przyznanego Juventusowi za faul obrońcy Triestiny. Jedną jedyną bramką w tym meczu padła w 25-tej minucie pierwszą połowy i zdobył ją Benni główką.

Trzeba jeszcze podkreślić, że Juventus przegrał na swoim boisku, które rzadko ogląda porażkę piłkarzy Juventus.

W małej miejscinie Pistorzio koło Mediolanu zanosiło się na 2-gą sensację w lidze włoskiej. Mistrzowski zespół Torino walczył tam przeciwko beniaminkowi ligi „Pro Patria” i po 85-ciu minutach gry wynik był jeszcze bezbramkowy. Dopiero w ostatnich 5-ciu minutach Mazzole i Monti, dwoma bliskimi strzałami ustalili wynik na 2:0; Mazzola w ten sposób zrównał się z Quaresiną (Internazionale), na liście strzelców (oba po 7 bramek).

Z 10-ciu gier o mistrzostwo 6-tej rundy, 6 przyniosło wyniki 1:0; w ogóle stosunek bramkowy zawodów do pokonanych, jak również cały bilans 10-ciu meczów wyraża się cyframi 13:3. Jest to zbyt mało, jak na możliwości strzeleckie piłkarzy tej klasy, co Włoch.

Tabela po wynikach 6-tej rundy: Milano—Bologna 2:1, Sampdoria—Atalanta 1:0, Bari Salernitana 0:0, Juventus—Tiestina 0:1, Neapoli—Vigenza 1:1, Alexandria—Livorno 1:0, Pro Patria—Torino 0:2, Modena—Genova 3:2, Lucchese—Florentina 1:0, Lazio—Internazionale 1:0 — przedstawia się następująco:

Ujpesti pokazuje „lwi pazur”

Na boisku FTC, na którym stoją jeszcze „niezalanane dziury” w trybunach od czasu pamiętnej katastrofy na meczu: Austria—Węgry, w roku ubiegłym, zebrała się rekordowo duża ilość widzów, by przeżyć jedną z największych sensacji mistrzostw piłkarskich ligi węgierskiej, mianowicie pogromu FTC w spotkaniu z Ujpesti.

Ferenczvarosi TC, zajmujący przed meczem 5-tą pozycję w tabeli w meczu z Ujpesti, zawiódł zupełnie i przegrywając z różnicą 4-ch bramek, musiał zamienić się ze swoim pogromcą pozycjami, to znaczy, Ujpesti z 8-mej przeszedł na 5-tą, a FTC z 5-tej na 8-mą.

U zwycięzców grał poraż ostatni w barwach budapeszteńskiego klubu słynny napastnik Zsengeler, który udaje się do Włoch, gdzie będzie grał w AS Roma. Miał on duży udział w tym zwycięstwie przez zdobycie 2 bramek, podobnie zresztą jak zjawiający się po rocznej przerwie w barwach MTK doskonały piłkarz Biro przyczynił się waleń do zwycięstwa MTK nad Elektromosem. Wynik tu był 5:0.

Inne wyniki tej rundy były następujące:

Upesti—FTC 5:1, Elektromos—Mateos 0:0, Sal. BTC—Debreczen 2:2, Kispest—Vasas 1:1, MTK—Elektromos 5:0, Csepel—Sal. BTC 5:0.

TABELA

1. Csepel	9	14	25:12
2. Kispest	7	12	19:11
3. Vasas	7	10	15:9
4. Haladas	6	9	10:14
5. Ujpesti	7	9	21:11
6. Mateos	8	9	14:8
7. Szeged	7	9	12:8
8. FTC	8	9	16:16
9. MTK	7	8	14:10
10. Sal BTC	8	7	9:19
11. Elektromos	9	6	12:21
12. Debreczen	7	6	10:21
13. EMTK	7	5	14:18
14. Szentlőrinc	8	4	15:25
15. Mőgürt	7	3	16:15
16. Szolnok	6	2	5:6
17. ETO	6	2	9:20

Feurenczvarosi T. C.—Csepel 1:1 (1:1)

Mecz mistrzowski pomiędzy liderem ligi węgierskiej Csepel a Fence T. C., który niedawno zawiódł w spotkaniu z Ujpesti przegrywając 1:5 zakończył się nieoczekiwanie wynikiem remisowym 1:1.

1. Torino	6	10	21:2
2. Milano	6	9	12:7
3. Internazionale	6	8	16:6
4. Juventus	6	8	13:9
5. Fiorentina	6	7	5:4
6. Bari	6	7	7:8
7. Lazio	6	7	4:4
8. Salernitana	5	6	7:4
9. Modena	6	6	9:7
10. Bologna	6	6	10:8
11. Atalanta	6	5	7:8
12. Livorno	5	5	5:7
13. Pro Patria	6	5	6:9
14. Vicenza	6	5	6:10
15. Genova	5	4	10:10
16. Triestina	5	4	5:6
17. Alexandria	5	4	6:11
18. Lucchese	5	4	4:14
19. Sampdoria	5	3	5:11
20. Roma	5	3	5:12
21. Neapoli	5	2	3:9

Chciałbym jeszcze napisać pokrótce o sposobie treningu piłkarzy włoskich.

Taka np. Atalanta, w której szeregach gra słynny piłkarz czeskiego pochodzenia Korosteler, trenowała przed meczem mistrzowskim 2 godzinny zupełnie bez piłki; trenowano biegi (rundy około 400 m), trenowano sprinty, a wreszcie grano w koszykówkę.

Złotliwi powiedzieliby, że właśnie po takim treningu Atalanta nie zdołała pokonać Sampdorii, klubu niżej uplasowanego, który znany jest tu we Włoszech pod nazwą „klubu milionerów”. A propos milionerów: Czytałem gdzieś w prasie europejskiej, że wdowa po Mussolinim żyje w nadzwyczaj skromnych warunkach; tymczasem... „skromne warunki”, to w pierwszym rzędzie wspaniała limuzyna typu „Alfa-Romeo”, która budzi zazdrość u wszystkich, zwłaszcza cudzoziemców, jacy zjawiają się na Capri. Oczywiście „Alfa-Romeo”, to ostatni model, podobnie jak wszystko, co znajduje się na pani Mussolini. Dziwię się więc, skąd biorą się informacje o tej rzekomej nędzy?

Dynamo po raz pierwszy w Krakowie

DYNAMO — OLSZA 3:0 (15:5, 15:7, 15:8)

Trzeci występ siatkarzy mistrzowskiego zespołu Związku Radzieckiego Dynamo (Moskwa), przyniósł im 3-cie z kolei zwycięstwo bez straty seta.

Przeciwnikiem mistrza ZSRR była tym razem Olsza, mistrz okręgu krakowskiego wzmocniona Arletem z Wisły, Kozdrujem (AZS) i Kieralem ze Spolem.

Siatkarze Dynamo zademonstrowali w Krakowie nie widzian dotychczas poziom i wygrali pewnie mimo, że przeciwnik prowadził w drugim i trzecim secie (3:1 w drugim, a 3:0 w trzecim); wystarczyło jednak powołanie jednego z najlepszych zawodników, Rewy, by w kilka sekund wyrównać grę i zaraz później zdobyć prowadzenie i Przewagę.

Na czym polega siła zespołu moskiewskiego?

Przed wszystkim na wspaniałym wygimnastykowaniu, na świetnej kondycji i doskonałej taktyce, no i... rutynie. Już na kilka minut przed zawodami, kiedy dynamowcy ćwiczyli ścięcia, mieliśmy możność podziwiania „niesamowitych” bomb „ścinaaczy” tej klasy co Rewa i Kitajew.

W czasie gry widziałem dużo więcej momentów, w których ręce same składały się do oklasków.

Tak wspaniale przygotowanej drużynie, mogli zawodnicy nasi przeciwstawić jedynie najlepsze chęci, a kilka kapitalnych ścięć Arleta, czy wystawień Kleina, wzruci Kozdruja, nie mogły poważnie zagrozić przeciwnikowi, który całkowicie panował nad sytuacją. Z zawodników krakowskich oprócz wymienionych, dobrze spisywał się jeszcze Grabowski, natomiast Buczyński i Kantorek wypadli dużo słabiej.

Sędziował doskonale Mochnacki. Przed zawodami powitał drużynę radziecką przewodnicząc Wolewódzkiej Rady WF i PW. red. Statler — podnosząc m. in. fakt, iż sportowcy Związku Radzieckiego przybywają na gościnne występy dopiero w chwili, kiedy dzięki pilnemu trenowaniu i systematycznej pracy mogą zaimponować sportowcom wszystkich krajów Europy.

Po przemówieniu red. Statlera zabral głos kierownik ekipy radzieckiej Blegomow, po czym kierownicy obu sekcji wymienili pamiętkowe propozycje, a dwoje dzieci w strojach krakowskich, obdarzyło drużynę radziecką kwiatami.

Trzeba również podnieść sprężystą organizację tych zawodów, spoczywającą w ręk Wolewódzkiego Urzędu WF i PW w Krakowie.

Czy Lozanna pokonała... „pecha”

Była już mowa o tym, że jeden z czołowych klubów szwajcarskich Lozanna, która w zeszłym roku kandydowała do tytułu mistrzowskiego, miała w tym roku ogromnie „pechowy” start. Po 5-ciu rundach, miała zaledwie 1 punkt zdobyty. Natomiast teraz po dalszych 2-ch grach, ma już na koncie łącznie 5 punktów.

W ostatnim swoim meczu udało się Lozannie po bardzo pięknej grze zwyciężyć FC Zürich 3:1 i posunąć się znacznie ku górze.

Grasshoppers mimo, że wystąpił do zawodów bez najlepszego swojego zawodnika Amado, zwyciężył 3:1 nad Locarno zaś wiceleader tabeli, benjaminek Chaux de Fonds, pokonał znów Lugano, zwyciężając tym samym już poraż 5-ty (na 7 spotkań).

Niepokonana dotychczas Bellinzona rozgromiła Grenchen 4:0, a FC Bern, trenowany przez jednego z najlepszych trenerów europejskich, wiedeńczyka Patteka, z trudem uporał się z Cantonałem, zwyciężając 1:0. Cantonal, chlubący się posiadaniem najlepszego obrońcy Steffana, przeprowadził w meczu tym bardzo ryzykowny eksperyment, wstawiając Steffana na środek ataku, kto wie, czy gdyby Steffen grał na tym meczu w obronie, czyby potrafił przeszkodzić Jungowi w strzeleniu jedynej bramki dnia, dzięki czemu Bern z 8-mej pozycji wysunął się na 5-tą, Cantonal zaś pozostać musiał nadal na ostatniej.

Sytuację w lidze szwajcarskiej po ostatnich wynikach — mianowicie: Basylea—Blie 0:1, Grasshoppers—Locarno 3:1, Young Fellows—Servetto 0:1, Bern—Cantonal 1:0, Bellinsons—Grenchen 4:0, Crauxde Fons—Lugano 2:0, Lozanna—Zürich 3:1 — ilustruje poniższa tabela.

1. Grasshoppers	7	11	30:15
2. Chaux de Fonds	7	11	16:10
3. Bellinzona	6	10	16:5
4. Servette	7	9	17:12
5. Bern	7	8	9:9
6. Grenchen	7	8	19:19
7. Young Fellows	7	7	13:9
8. Biel	6	7	5:5
9. Locarno	7	7	13:13
10. Lozanna	7	5	10:14
11. Zürich	7	4	13:20
12. Zazylea	7	4	5:13
13. Lugano	7	3	4:15
14. Cantonal	7	2	9:22

Bratislava—Vienna 2:2 (0:1)

Miedzynarodowy mecz piłkarski rozegrany w Bratisławie zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym mimo, że Wiedeńcyw prowadzili dwukrotnie (1:0 i 2:1). Bramki zdobyli: Sabeditsch i Tratseh dla Vienny, a Kcan (z karnego) i Kubala dla Bratislawy.

Za 20 złotych można wygrać pół miliona

Regulamin, szczegóły oraz kupon konkursowy

„Zgadnij kto wygra“

Dziś pierwszy kupon konkursu organizowanego przez Polski Komitet Olimpijski p. n.: „ZGADNIJ KTO WYGRA” Regulamin Konkursu.

Zawody piłkarskie, odbywające się w niedzielę, dnia 9 listopada są przedmiotem konkursu „Zgadnij kto wygra”.

1. W zamieszczonym kuponie nie trzeba podawać wyników cyfrowych wymienionych 12 spotkań, a jedynie określić, która z drużyn zwycięży — względnie, czy grające przeciw sobie drużyny osiągną rezultat remisowy.

2. Na pierwszym miejscu figuruje drużyna, na której boisku odbywają się zawody. Jeżeli przewidujesz, że wygra drużyna, figurująca na pierwszym miejscu, oznacz w kolumnie „A” ten wynik cyfrą „1”, jeżeli zaś przewidujesz remis — to oznacz ten wynik cyfrą „X”. Cyfrą zaś „2” oznaczasz wygraną drużyny przeciwnej. (Cyfry „1”, „X”, „2” umieszczaj w odpowiedniej rubryce).

3. Do twojej dyspozycji są trzy kolumny A, B, C — każdą z nich możesz wypełnić inaczej, podając trzy różne przewidywania wyników. Za każdą wypełnioną kolumnę możesz wykupić jeden znaczek olimpijski za 20 zł.

4. Wpisz następnie czytelnie w odpowiedniej rubryce swoje nazwisko, imię oraz dokładny adres.

5. Wypełniony kupon złoż do czwartku, godziny 1-ej (13-ej), w jednej z poniżej podanych firm.

6. Składając kupon powinienś wykupić odpowiednią ilość znaczków olimpijskich, zależnie od ilości wypełnionych kolumn.

Celem umożliwienia składania kuponów konkursowych sekretariat naszej redakcji czynny jest bez przerwy od godz. 9 do 18 w Krakowie przy ul. Basztowej 15 II p.

ZACHOWAJ TE ZNACZKI, GDYŻ SĄ ONE DOWODEM ZŁOŻENIA KUPONU — oraz podstawą do odbioru nagrody.

7. PO NIEDZIELNYCH ZAWODACH SPRAWDŹ WYNIKI (będą one publikowane w naszym piśmie).

Jeżeli zgadłeś w jednej kolumnie wszystkie, względnie jedynąście wyników, zgłoś się do firmy, w której złożyłeś kupon, najpóźniej do środy, dnia 12 listopada, godziny 14 — podając swoje nazwisko i imię oraz adres. (Po tym terminie — nie będą przyjmowane zgłoszenia i reklamacje).

8. W poniedziałek, dnia 17 listopada opublikujemy wysokość nagród pieniężnych. Nagrody będą przesyłane za pośrednictwem PKO.

Adresy firm przyjmujących kupony konkursowe: Redakcja „Start”, Basztowa 15, II. p.

Spółdzielnia „Sport”, Rynek Główny 6.

Polski Związek Turystyczny, Szpitalna 30.

W firmach tych są do dyspozycji P. T. Uczestników konkursu kupony konkursowe. — Tamże szczegółowe i wyczerpujące informacje.

„Jak typować“?

Uczestnicy naszych dotychczasowych konkursów mają już „pewną rutynę i doświadczenie konkursowe”. Konkurs obecny jednak, organizowany przez Polski Komitet Olimpijski, nie jest konkursem na odgadnięcie wyników, lecz ogranicza się do odpowiedzi na pytanie „kto wygra” (względnie czy będzie wynik remisowy). W tych warunkach jest to więc konkurs „łatwiejszy”... gdyby nie to, że przewidzieć trzeba trafnie... najmniej 11-cie wyników. I to wyników meczów z różnych Okręgów. Przyjrzyjmy się bowiem układowi przeciwników, wg poszczególnych rubryk konkursu i zastanówmy się nad szansami, a tym samym nad wpisaniem „1”, „X” lub „2” do poszczególnych rubryk. A więc:

1. AKS—WISŁA; zawody o mistrzostwo Polski w Chorzowie.

Obie drużyny grały dotąd przeciw Warcie w zawodach o tytuł mistrza Polski i obie przegrały; Wisła na swoim boisku 0:2, AKS w Poznaniu 1:4. Tak AKS jak i Wisła przechodzą obecnie kryzys formy (o czym świadczą: przegrana AKS z Ruchem 1:5 — a pogrom Wisły w Zilinie 2:10 i ostatni remis 2:2 z Cracovią) — a zatem szanse są... równe. Pewną przewagę własnego terenu, jaką posiada AKS, może wyrównać powrót Flanka; wydaje się, że wynik remisowy nie będzie tu żadną niespodzianką — a więc wpisujemy „X”.

Jeśliby ktoś wyczuwał, że Wisła potrafi pokonać AKS, wówczas wpisz „2” (2-ką oznaczoną są w rubrykach konkursu drużyny gości) — jeśliśliby zaś opowiadał się za zwycięstwem AKS-u, wówczas wpisz „1”.

2. TARNOWIA — RUCH; zawody o wejście do Klasy Państwowej.

W pierwszej rundzie udało się Tarnovii pokonać Ruch na jego boisku 1:0; obecnie Tarnovia doznała wysokiej porażki w Warszawie 1:8 w meczu przeciw Legii — Ruch zaś rozgromił u siebie Widzew 9:1. Wszystko przemawia więc za zwycięstwem Ruchu. Znamy jednak ambicję tarnowien i wiemy, że dołożą wszelkich starań, by z meczu przeciw Ruchowi wyjść zwycięsko i zrehabilitować się na oczach własnej i w tym bardziej, dzieje... że ewent. przegrana byłaby zaprzeczaniem wszelkich szans na „Klasę Państwową”. A więc ryzykujemy: „1”, tj. zwycięstwo Tarnovii. Zresztą mamy do dyspozycji 2 inne kolumny, gdzie „dla odmiany” możemy postawić „2” względnie „X”.

3. LEGIA (Warszawa) — LECHIA (Gdańsk) zawody o wejście do Klasy Państwowej.

Tu już mamy pewny „typ” Legia. Gdańszczanie, zajmujący ostatnią lokatę w „tabeli pięciu”, nie mają żadnych szans z pogromcą Tarnovii.

4. SZCZAKOWIANKA—ZWIERZY-NIECKI; o mistrzostwo kl. „A”.

W meczu tym większej rutynie i lepszej technice Zwierzynieckiego przeciwstawi Szczakowianka; bojęć i własny teren i może łatwo zatrumfować nad wiceleaderem tabeli. A więc raczej: „1”. Zwoleńnicy Zwierzynieckiego będą oczywiście typować: „2”.

5. FABŁOK—GROBLE o mistrzostwo klasy „A”.

Z uwagi na spadek formy drużyny Grobli, oraz własny teren Fabłoku, typować trzeba: „1”.

6. POGOŃ (Katowice)—NAPRZÓD (Janów) o mistrz. kl. „A” al. O. Z. P. N.

Mistrz ZRSS. Naprzód jest leade-

rem grupy I Śl. OZPN-u i pokonał w niedzielę WMKS 3:2. Mimo obcego boiska pokona zapewne Pogoń — zatem: „1”.

7. WYZWOLENIE (Michałowice)—BAILDON (Katowice) o mistrz. kl. A

Baildon jest leaderem grupy II-ej w klasie „A” Śl. OZPN-u. Powinien on zdobyć w meczu z Wyzwoleniem dalsze 2 punkty, jednak ze względu na obcy teren trzeba wziąć pod uwagę raczej możliwość remisu; a więc „X”.

8. HUTA POKÓJ—AZOTY (Chorzów) o mistrz. klasy „A” Śl. OZPN.

Azoty zajmują 3-cią pozycję tabeli (w grupie III-ciej), a Huta Pokój 5. Tu już rozstrzygnąć musi intuicja.

9. SYRENA (W-wa)—BZURA (Chodaków) o mistrz. kl. „A” Warsz. O. Z. P. N.

Opowiadamy się raczej za Syreną, choć Bzura ma równą z Syreną ilość punktów zdobytych, a jedynie gorszy stosunek bramkowy. A więc: „1”.

10. SKS (W-wa)—ZNICZ (Pruszków) o mistrz. kl. „A” Warsz. O. Z. P. N.

Wszystko przemawia tu za tym, że rutynowany zespół Znicza, zajmujący 3-cią lokatę tabeli W. OZPN-u pokona swego przeciwnika. Zatem znów: „1”.

11. BORUTA (Zgierz)—PTC (Pabianice) o mistrz. klasy „A” Łódzk. OZPN-u.

Drużyna PTC — mimo obcego boiska — staje do tego meczu jako zdecydowany faworyt. A więc typujemy: „2”.

12. ZZK (Łódź)—CONCORDIA Piotrków) o mistrz. kl. „A” Ł. OZPN.

Niedawny kandydat do klasy Państwowej, drużyna łódzkich kolejarzy powinna te zawody rozstrzygnąć zwycięsko dla siebie. A więc wpisujemy: „1”.

Oczywiście, że biorąc pod uwagę powyższe nasze rozwiązania i sugestie, nie wolno zapominać o tym, że piłka jest okrągła i że wszelkie niespodzianki nie są tu wykluczone. Aby jak najwięcej uniknąć niespodzianek, mamy do dyspozycji dwie następne kolumny kuponu, gdzie możemy wpisać odmiennie niż w pierwszej i powiększyć w ten sposób szanse wygrania nagrody w kwocie

pół miliona złotych.

Jeśli zaś nie wygramy w tym konkursie, to może uda się nam to w następny (za tydzień). Biorąc udział w tej „loterii wynikowej” stwarzamy realne podstawy na wysłanie polskich sportowców na Igrzyska Olimpijskie.

Jedynaście trafnych wyników meczu: Polska-Rumunia

Jeśli wynik meczu belgradzkiego zaskoczył opinię publiczną, gdyż z tak wielkim pogromem drużyny polskiej nie liczone się, to wynik meczu: Rumunia—Polska, był widać łatwym do przewidzenia, skoro trafny wynik meczu podało aż 11-tu uczestników a oprócz tego dalszych 14-tu przewidziało rezultat remisowy (1:1, 2:2, 3:3).

Ten remis z Rumunią jest już tradycyjny zresztą, jak wykazuje statystyka, najwięcej remisów uzyskaliśmy właśnie w spotkaniach z naszym przeciwnikiem z ubiegłej niedzieli.

Wobec tego, że nie było ani jednego trafnego wyniku meczu: Jugosławia—Polska, jury konkursowe postanowiło rozdzielić wszystkie nagrody pomiędzy tych uczestników konkursu, którzy odgadli wynik meczu: Polska—Rumunia.

Do nagród kandydowali:

Roman Budziaszek, Alicja Chmielewska, Stanisław Dudek, Jan Kowalczyk, Wacław Kuźma, Zbigniew Nowak, Feliks Żur i Andrzej Tochowicz z Krakowa, Janusz Miechowski z Warszawy, Leon Kurnik z Poznania i Tadeusz Żegota z Bytomia. Wszyscy oni podali wynik 0:0.

W wyniku losowania nagrodę 1-szą otrzymał w wysokości 10.000 zł. P. WACŁAW KUŹMA, drugą nagrodę w wysokości 3.000 zł. P. Andrzej Tochowicz, a trzecią nagrodę w wysokości 2.000 zł. P. Stanisław Dudek.

Godzi się również wymienić dalszych 14-tu, którzy podali wynik remisowy.

A więc wynik 1:1 był wpisany na kuponach PP:

Jana Adamczyka i Romana Stawary z Krakowa i Edwarda Szarskiego z Warszawy.

Wynik 2:2 był wpisany na kuponach Tadeusza Drozda i Władysława Krupy z Krakowa oraz Zygmunta Leyki z Dębicy i E. Mikusla z Gorlic.

Zaś wynik 3:3 podali: Tadeusz Goydamowicz, Adam Florkczyk, Marian Nalepa, Stanisław Złetek, Tadeusz Wodniński z Krakowa, M. Burzyn z Trzebinii i M. Malicki z Oświęcimia.

10 najlepszych tenisistów Polski

W piątek odbyło się posiedzenie komisji sportowej Polskiego Związku Tenisowego, która ustaliła listy klasyfikacyjne najlepszych tenisistów i tenisistek Polski. Listy te wraz z naszym komentarzem podajemy poniżej.

1) Skonecki Władysław (Legia, Warszawa)

2) Hebda Józef (Legia, Warszawa)

3) Kończak Leon (Pogoń, Katowice)

4) Nistrój (Pogoń, Katowice)

5) Bratek Walery (Pogoń, Katowice)

6) Olejniszyn Włodzimierz (Cracovia)

7) Chytrowski Jan (Pogoń, Katowice)

8) Beldowski Zbigniew (MKS, Sopot)

9) Tłoczyński Ksawery (Cracovia)

10) Piątek Józef (SKS, Warszawa).

Porównując tegoroczną listę ustaloną przez komisję sportową P.Z.T. z zeszłoroczną, widzimy na niej zmiany: szeregi 10 najlepszych opuścili: Borowczak, Tomaszewski oraz Olszowski, a na ich miejsce weszli: Nistrój, Chytrowski i Tłoczyński Ksawery.

W tegorocznej liście pierwsze cztery miejsca nie podlegają dyskusji. Natomiast piąta lokata Bratka jest co najmniej nieuzasadniona, ponieważ zawodnik ten nie wykazał się dostateczną ilością gier turniejowych, będących podstawą do klasyfikacji. Wydaje się również, że gdyby Olejniszyn rozegrał spotkanie z Niestrojem i Chytrowskim, wtedy zaszczyt pewnie przesunąłby się.

Lista pań nie podlega dyskusji i przedstawia się jak poniżej:

1) Jadwiga Jędrzejowska

2) Rudowska (Legia, Warszawa)

3) Popławska (Piast, Gliwice)

4—6) Hojanówna, Kamińska, Okrzesikowa

7) Szeraucówna (Cracovia)

8) Kołczowa (Krakus, Kraków)

Konkurs „ZGADNIJ KTO WYGRA” Kupon NR. 2. Niedziela 9 listopada 1947.	KOLUMNA „A”			KOLUMNA „B”			KOLUMNA „C”		
	1	X	2	1	X	2	1	X	2
	1. A. K. S.—Wisła								
2. Tarnovia—Ruch									
3. Legia (Warszawa)—Lechia (Gdańsk)									
4. Szczakowianka—Zwierzyniecki									
5. Fablok (Chrzanów)—Groble									
6. Pogoń (Katowice)—Naprzód (Janów)									
7. Wyzwolenie (Michałowice)—Baildon (Katowice)									
8. Huta Pokój—Azoty (Chorzów)									
9. Syrena (Warszawa)—Bzura (Chodaków)									
10. S. K. S. (Warszawa)—Znicz (Pruszków)									
11. Boruta (Zgierz)—P. T. C. (Pabianice)									
12. Z. Z. K. (Łódź)—Concordia (Piotrków)									
	20 zł.			20 zł.			20 zł.		

Nazwisko i imię _____ Adres _____

Numer kuponu _____ sprzedano znaczków olimpijskich po 20 zł. _____

(KUPON WYCIĄĆ)